

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

נח - לר-לך

מבאָר בַּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ג' - חלק ט"ו

קונטרס 75

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְא יִפְקוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחְמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

[עמוד 10]

[אלול תשס"ט לפ"ק]

עלון הזוהר מס' 3

י"ל ע"י: "מפעל הזוהר העולמי" - רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל - טל: 054.843.6784/פקס: 02.995.1300

התורה והלכה

קונטרס

אור הזוהר

אמירת הזוהר

כהלקתה

חוב וטעולת אמירת
ספר הזוהר ותקונות
אסילו ביום
המנוח בליל

כללים ומדידים ועקרונות בגדול החוב על כל אחד ואחד
אשר נקרא בשם "ישראל"

לעסוק באמירת ספרי הזוהר הקדוש ותקונות
בכל יום ויום, ואסילו כעוד שמעונו ביום, אסילו כשאין מנגנים כלום,
ובפרט ילדים קטנים שאין קדושים מנגנים שדושי לחודש

* פדורא דא יסקון מן מלואא מרומי *

עור הדיקס פון שטאט נחת - בי לא תהי-היה ספי יתקו
❖ ❖ ❖

זו נכתב און אנטא דויליאם סול ריבני האריאל וני"א
שנת ה'ת"ש שפס"ד ב'ן ד'ת"א" (ספר ה'תש"ח) תשס"ט לפרס
עור"ק בית שמש תשס"א

התורה והלכה

קונטרס

אור הזוהר

זקנים

עם
נערים

גדול הדיוט על כל אחד אשר נקרא בשם "ישראל"
ללמוד וללמד בספר הזוהר הקדוש

קנים עם נערים, הקטנים עם החלולים, נעמי אפרון, אנונים עם החלולים,
החברים עם הנשים וטאן קדושים, מנגנים שדושי לחודש
ודוד מצולחם מנגן מנגנים יתעם, ויבא לכל הלב השמיעות

חובו חו קנו לט, היא טאירת עינינו
חוא ובלחן טוב פערנו, אדוקנו בדי יי"א

עור הדיקס פון שטאט נחת - בי לא תהי-היה ספי יתקו
❖ ❖ ❖

זו נכתב און אנטא דויליאם סול ריבני האריאל וני"א
שנת ה'ת"ש שפס"ד ב'ן ד'ת"א" (ספר ה'תש"ח) תשס"ט לפרס
עור"ק בית שמש תשס"א

התורה והלכה

קונטרס

אור הזוהר

שער התקונים

ענינו לשוד כל ספר
"תקוני דברי"
במנוח השנה
עבודא אדוד
ליום

כללים ומדידים ועקרונות בגדול החוב על כל אחד ואחד אשר נקרא
בשם "ישראל", לעסוק במנוחה ולשוד ספר "תוהר הקדוש"
ובפרט "תקוני דברי"

בכל יום ויום, ואסילו כעוד שמעונו ביום, אסילו כשאין מנגנים כלום,
ובפרט ילדים קטנים שאין קדושים מנגנים שדושי לחודש

* פדורא דא יסקון מן מלואא מרומי *

עור הדיקס פון שטאט נחת - בי לא תהי-היה ספי יתקו
❖ ❖ ❖

זו נכתב און אנטא דויליאם סול ריבני האריאל וני"א
שנת ה'ת"ש שפס"ד ב'ן ד'ת"א" (ספר ה'תש"ח) תשס"ט לפרס
עור"ק בית שמש תשס"א

התורה והלכה

B"H

THE

IMPORTANCE

OF THE STUDY

OF THE HOLY

ZOHAR

THE IMPORTANCE OF THE STUDY OF THE
ZOHAR AND THE GREAT BENEFIT TO THE
SOUL OF THE PERSON THAT READS IT EVEN IF
HE DOESN'T UNDERSTAND WHAT HE SAYS

* פדורא דא יסקון מן מלואא מרומי *

עור הדיקס פון שטאט נחת - בי לא תהי-היה ספי יתקו
❖ ❖ ❖

Chodesh Av 5767
Ramat Beit Shemesh, Israel

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

[עמוד 11]

[אלול תשס"ט לפ"ק]

עלון הזוהר מס' 3

י"ו ע"ג: "מפעל הזוהר העולמי" - רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל - טל: 054.843.6784/פקס: 02.995.1300

"מפעל הזוהר העולמי" שע"י "הברת מזכ"י הרבנים"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש א' 99093 - טל: 0548436784 - פקס: 02-995-1300
דואר אלקטרוני: hazohar.com@gmail.com

אשרי העם הם לומדיך, ואשרי העומדים על סודך.

בס"ה, ער"ה אלול תשס"ט לפ"ק.

יהודי יקר!

ודאי ידוע לך גודל העניין בלימוד ואמירת הזוהר הקדוש לכל אחד ואחד, "בהאי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי" - בספר הזוהר הזה נצא מן הגלות ברחמים. ועוד ענינים רבים ונשגבים שזוכים אליהם על ידי לימוד הזוהר הקדוש [ואפילו באמירתו בלבד].

על כן יצאנו "מפעל הזוהר העולמי" בהשקפה מיוחדת של חלוקת ספרי הזוהר היומי חנים לאלו המקבלים על עצמם את הלימוד היומי ומצטרפים למעגל הלומדים. ניתן להצטרף ללימוד באחד מן המסלולים הבאים:

הספר	זמן לימוד משוער	מספר עמודים ליום	סיום לימוד הספר
תיקוני זוהר	3-4 דקות ביום	עמוד אחד ליום	שנה
ספרי הזוהר	3-4 דקות ביום	עמוד אחד ליום	7 שנים
ספרי הזוהר	5-7 דקות ביום	2-3 עמודים ליום	3 שנים
ספרי הזוהר	15 דקות ביום	7-8 עמודים ליום	שנה

כל הנרשם למסלול א' - יקבל ח'נים בעוהשי"ת את ספר תיקוני זוהר ואור הזוהר ועוד.

וכל הנרשם לאחד מן המסלולים ב'-ג'-ד' - יקבל ח'נים בעוהשי"ת את כל סט ספרי הזוהר ותיקוני זוהר ואור הזוהר ועוד, שייצא בס"ד בקרוב.

בימים אלו אנו שוקדים על הוצאה חדשה של ספרי הזוהר הקדוש מחולקים לפי לימוד יומי וכן את ספר "אור הזוהר החדש" - שבו קרוב לאלף מאמרים מגדולי הדורות המדברים בשבח העוסקים בזוהר הקדוש. הכולל קונטרסים: "גדולי ישראל והזוהר" - "זוהר לזקנים עם נערים" - "אמירת הזוהר כהלכתה", "לימוד זוהר היומי" "שער התיקונים" "שער הזוהר" "שער ארץ ישראל והזוהר" ועוד קונטרסים על מעלת לימוד הזוהר הקדוש. "תיקוני זוהר היומי" - מחולק לעמוד יומי, בו ניתן בלימוד של 3-5 דקות לסיים את החלק היומי.

ברצוננו שכל יהודי יזכה ללמוד ולסיים את הזוהר הקדוש, בוא והצטרף ל - 60,000 איש שכבר לומדים את הזוהר מידי יום בימנו, תהווה חלק מן הכלל, ותהיה שותף בהצלת עם ישראל.

גם אם הנך חושב שלא תוכל לעמוד בלימוד יומיומי, ישנה דרך נוספת בה תוכל להצטרף. ע"י תרומה בשווי של סט זוהר - העומד על כ\$ 36 - תזכה שיהודי ילמד מכתך, וכל הלימוד יוקף לזכותך. אפשר גם לתרום להוצאת העלונים על הזוהר לע"ג, לברכה להצלחה וכל טוב.

נשמח מאוד אם כבודו יטה שכם לענין נשגב זה, ויקדיש מעט מזמנו, הן למילוי השאלון המצורף בזה, והן לפעילות בעתיד.

מלוי השאלון יתרום מאוד להצלחת המפעל הקדוש.

ונסיים בתפילה יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שתתברכו בכל מילי דמיטב וכדאי הוא רבי שמעון ז"ל ועכ"ל א לסמוך עליו, ובפרט בשעת הדחק הידוע בדורינו זה. רשב"י הקדוש בוודאי ימליץ טוב בעדינו בכל עת ובכל רגע ובכל שעה להושיענו בתשועת עולמים אמן.

בברכת:

תורתנו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ מיב בעדנו, אדונו בר יוהאי.

הָלְלוּ תְלוּיִים לְהַשִּׁיג כְּנַת הַלֵּב,
וּבְזֶה עוֹשִׂים סִיּוּעַ לְאוֹתוֹ מְקוֹם
שָׂרְצוֹ לְהִקְיָם.

וְעַד זֶה הִתְבַּלְבְּלָה לְשׁוֹנֵם שְׁלֵא
יִכְלוּ לְחַזֵּק רְצוֹנָם בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ.
כִּיּוֹן שֶׁהִתְחַלְּפָה לְשׁוֹנֵם, לֹא
הִצְלִיחוּ בְּמַעֲשֵׂה, מִשׁוּם שֶׁהִצְבֵּא
שֶׁל מַעֲלָה לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְפִירִים
- רַק אֵת לִשׁוֹן הַקִּדְשׁ.
וּכְשֶׁהִתְבַּלְבְּלָה לְשׁוֹנֵם, נִחְלַשׁ
כַּחַם וְנִשְׁבַּר תְּקֻפָּם.

בא ראה, שהרי דבור [ה] שאומרים הפתחונים בלשון הקדש, כל צבאות השמים יודעים בו ומחזיקים בו, ולשון אחרת אינם יודעים ולא מפירים בה. ועל זה, כיון שהתבלבלה לשונם של אלה, מיד - ויחדלו לבנות העיר, שהרי נשבר כחם ולא יכלו לעשות דבר ברצון שלהם.

(דניאל ב) שִׁיחֵיהָ שָׁמוּ [שם האלה] וְשֶׁל הַקִּבְיָה מְבַרְךְ מֵהַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם, שֶׁהַחֲכֵמָה וְהַגְּבוּרָה שְׁלוֹ הִיא. שְׁהָרִי מִשׁוּם [ה] שֶׁהוֹרִיד הַקִּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹדוֹת הַחֲכֵמָה לְעוֹלָם, הִתְקַלְקְלוּ בָּהּ בְּנֵי אָדָם וְרָצוּ לְהִתְגַּרְוֹת בּוֹ.

נָתַן חֲכֵמָה עֲלֵיוֹנָה לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן. וּבְאוֹתָהּ חֲכֵמָה שֶׁהִתְגַּלְתָּה לוֹ, יָדַע דְּרָגוֹת וְנִדְבָק בַּיָּצֵר הָרַע, עַד שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ מַעֲנִיּוֹת הַחֲכֵמָה, וְאַחַר כֵּן שָׁב לִפְנֵי רַבּוּנוֹ וְהִתְגַּלְוֵה לוֹ מִהֶם, וְלֹא כְמוֹ מַקְדָּם. אַחַר כֵּן בְּאוֹתוֹ הִסְפֵּר שְׁלוֹ יָדַע חֲכָמוֹת. אַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵי אָדָם וְהִרְגִּיזוּ לִפְנָיו.

נָתַן חֲכֵמָה לְנֹחַ וְעַבְדָּה בָּהּ אֵת הַקִּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַחַר כֵּן מִה כְּתוּב: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה מִן הַיָּם וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל, כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר. נָתַן חֲכֵמָה לְאַבְרָהָם וְעַבְדָּה בָּהּ אֵת הַקִּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַחַר כֵּן יָצָא מִמֶּנּוּ וַיִּשְׁמַעֲלֵה שֶׁהִרְגִּיזוּ לִפְנֵי הַקִּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכֵן יִצְחָק יָצָא מִמֶּנּוּ

עַבְדֵי סִיּוּעַא לְהֵהוּא אֶתְר דְּבַעֵי לְאַקְמָא.
וְעַד דָּא אֲתַבְּלַבְּל לִישְׁנָהוֹן דְּלֹא יִכְיִלו
לְאַתְתַּקְפָּא רְעוּתָהוֹן בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ.
כִּיּוֹן דְּאַתְחַלְּף לִישְׁנָהוֹן לֹא אֶצְלָחוּ בְּעוֹבְדָא
בְּגִין דְּחִילָא דְלַעִילָא לֹא יָדְעֵי וְלֹא
אַשְׁתַּמוּדְעֵי בַר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ. וְכַד אֲתַבְּלַבְּל
לִישְׁנָא דְלָהוֹן אֲתַחַלְּשׁ חִילֵיהוֹן וְאַתְבַּר
תְּקֻפָּא דְלָהוֹן.

תא חזי, דהא מלה (דא) דאמרי תתאי בלשון הקדש, כלהו חילי שמיא ידעי ביה ואתתקפי ביה. ולישן אחרא לא ידעין ולא אשתמודעי ביה. ועל דא אלין כיון דאתבלבל לישנא דלהון, מיד ויחדלו לבנות העיר. דהא אתבר חיליהו ולא יכילו למעבד מדי ברעותא דלהון.

לְהוֹי שְׁמִיָּה (ד' אלהא) (דקדשא ברוך הוא) מְבַרְךְ מִן עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא, דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּי לָהּ הִיא. (דניאל ב) דְּהָא בְּגִין (דא) דְּאַנְחִית קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא רִזִּי דְחֲכַמְתָּא לְעֲלָמָא, אֲתַקְלָקְלוּ בֵּיהּ בְּנֵי נָשָׂא וּבְעוּ לְאַתְגָּרָא בֵּיהּ.

יְהִי חֲכַמְתָּא עֲלָאָה לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וּבֵיהּ הִיא חֲכַמָּה (דף שו ע"ב) דְּאַתְגַּלְוֵה לֵיהּ יָדַע דְּרָגִין, וְאַתְדַּבֵּק בַּיָּצֵר הָרַע, עַד דְּאַסְתַּלְקוּ מִנֵּיהּ מְבוּעֵי דְחֲכַמְתָּא. וְלִבְתַר תָּב קָמִי מְאָרִיָּה, וְאַתְגַּלְוֵין לֵיהּ מַנְיֵיהּ וְלֹא כְקַדְמִיתָא. לִבְתַר בְּהֵהוּא סַפְרָא דִּילֵיהּ יָדַע חֲכַמְתָּא. וְלִבְתַר אֶתּוּ בְּנֵי נָשָׂא וְאַרְגִּיזוּ קָמִיָּה.

יְהִי חֲכַמְתָּא לְנֹחַ וּפְלַח בָּהּ לְקִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, לִבְתַר מִה כְּתוּב וַיִּשְׁתַּחֲוֶה מִן הַיָּם וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר. יְהִי חֲכַמְתָּא לְאַבְרָהָם וּפְלַח בָּהּ לְקִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

לְבַתֵּר נִפְקַ מַגִּיחַ יִשְׁמַעְאֵל דְּאַרְגִּיז קָמִי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וְכֵן יִצְחָק נִפְקַ מַגִּיחַ עֲשׂו. יַעֲקֹב
נִסְבַּ תְּרִין אַחְתָּן.

יְהִי חֲכָמְתָא לְמִשְׁחָה מַה כְּתִיב בֵּיה (במדבר יב)
בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא. וְלֹא הָיָה כַּמִּשְׁחָה
שִׁמְשׁ מְהִימָן בְּכֻלְהוּ דְּרִגְזִין וְלֹא סֵטָא לְבִיה
בְּתִיאובְתָא דְחַד מִנֵּיהּוּ. אֲלֵא קָאִים
בְּמַהִימְנוּתָא עַלֵּאָה כְּדָקָא יֵאוּת.

יְהִי חֲכָמְתָא עַלֵּאָה לְשַׁלְמָה מְלֶכָא. לְבַתֵּר
מַה כְּתִיב בֵּיה (משלי א) מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה (משלי)
הַמִּשְׁאָא נֶאֱם הַגְּבֵר לְאִיתִיאל לְאִיתִיאל וְאָכַל.
אָמַר שְׁלֹמֹה אֲתִי אֵל וְחֲכָמְתָא דִּילֵיהּ הוּא.
וְאוּכַל וְאִיכוּל לְמַעַבְד רְעוּתִי. לְבַתֵּר (מלכים א יח)
וַיִּקֶּם יִי שְׁטָן לְשַׁלְמָה וְגו'.

הָא חֲזִי, בְּגִין זְעִירוּ דְחֲכָמְתָא דְאַשְׁכַּחוּ אֲלִין
מִהֵוּא חֲכָמָה דְקַדְמָאִי, אֲתַגְרוּ בֵּיה
בְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְנוּ מַגְדֵּל וְעַבְדוּ כָּל מַה
דְּעַבְדוּ. עַד דְּאֲתַבְדְּרוּ מֵאַנְפֵי אַרְעָא וְלֹא
אֲשַׁתָּאֵר בְּהוּ חֲכָמָה לְמַעַבְד מִיַּדִּי. אֲבָל לְזַמְנָא
דְּאֲתִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְעַר חֲכָמְתָא בְּעַלְמָא
וַיִּפְלַחוּן לֵיהּ בַּהּ הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (יחזקאל לו)
וְאֵת רוּחִי אֲתֵן בְּקַרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי. לְאוּ כְּקַדְמָאִי
דְּחִבְלוּ בֵּיהּ עַלְמָא. אֲלֵא וְעֲשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר
בְּחֻקֵי תַלְכוּ וְאֵת מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֵיִיא הוּוּ אֲזִלִּי בְּאַרְחָא. אָמַר
לֵיהּ רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֵיִיא נִפְתַּח
בְּאוּרִייתָא וְנִימָא מְלַה. פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר
(דברים כג) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקַרְבִּי מִחֻנְיָךְ
לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֻנְיָךְ
קְדוּשׁ וְלֹא יֵרָאֵה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ.
כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ, מְהַלֵּךְ מִיבְעֵי לֵיהּ. אֲלֵא
כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית א) מִתְהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ
הַיּוֹם. וְדָא הוּא אֵילְנָא דְאַכַּל מַגִּיחַ אָדָם

עֲשׂו. יַעֲקֹב לָקַח שְׁתֵּי אַחֵיוֹת.
נִתְּנָן חֲכָמָה לְמִשְׁחָה, מַה כְּתוּב
בּו' (במדבר יב) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן
הוּא. וְלֹא הָיָה כַּמִּשְׁחָה שִׁמְשׁ
נֶאֱמָן בְּכָל הַדְּרָגוֹת, וְלֹא סֵטָה
לְבוּ בְּתִשְׁוִקַת אַחַד מֵהֶם, אֲלֵא
עַמַּד בְּאַמוּנָה עַלִּיוֹנָה כְּרַאֲוִי.
נִתְּנָן חֲכָמָה עַלִּיוֹנָה לְשַׁלְמָה
הַמְלֵךְ, אַחַר כֵּף מַה כְּתוּב בּו'?
(משלי א) מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה, (שם ל)
הַמִּשְׁאָא נֶאֱם הַגְּבֵר לְאִיתִיאל
לְאִיתִיאל וְאָכַל. אָמַר שְׁלֹמֹה,
אֲתִי אֵל, וְהַחֲכָמָה שְׁלוֹ הִיא.
וְאָכַל - וְאֲנִי יְכוּל לְעֲשׂוֹת
רְצוֹנִי. אַחַר כֵּף (מלכים א-יח) וַיִּקֶּם
ה' שְׁטָן לְשַׁלְמָה וְגו'.

בֵּא רֵאָה, מִשׁוּם קִצְתַּת חֲכָמָה
שִׁמְשָׁאוּ אֵלֶּה מְאוּתָה חֲכָמַת
הַרְאִשׁוֹנִים, הַתְּגַרוּ בְּקַדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּבְנוּ מַגְדֵּל וְעֲשׂו
כָּל מַה שֶּׁעֲשׂו, עַד שֶׁהַתְּפַזְרוּ
מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וְלֹא נִשְׁאַרָה
בְּהֶם חֲכָמָה לְעֲשׂוֹת דְּבַר. אֲבָל
לְעַתִּיד לְבֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲזֹר חֲכָמָה בְּעוֹלָם וְיַעֲבְדוּ
אוֹתוֹ בַּהּ. זְהוּ שְׁכַתוּב (יחזקאל לו)
וְאֵת רוּחִי אֲתֵן בְּקַרְבְּכֶם
וְעֲשִׂיתִי. לֹא כְּרַאֲשׁוֹנִים
שֶׁהִשְׁחִיתוּ בַּהּ אֵת הָעוֹלָם,
אֲלֵא - וְעֲשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר בְּחֻקֵי
תַלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ
וְעֲשִׂיתֶם.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֵיִיא הִיוּ
הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי
יוֹסִי לְרַבִּי חֵיִיא, נִפְתַּח בְּתוֹרָה
וְנֹאמַר דְּבַר. פְּתַח רַבִּי יוֹסִי
וְאָמַר, (דברים כג) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ
מִתְהַלֵּךְ בְּקַרְבֶּךָ מִחֻנְיָךְ לְהַצִּילֶךָ
וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה
מִחֻנְיָךְ קְדוּשׁ וְלֹא יֵרָאֵה בְּךָ
עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ. כִּי ה'
אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ? מְהַלֵּךְ הִיא
צִרְיָה לְהִיוֹת! אֲלֵא כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית א) מִתְהַלֵּךְ בְּגֵן

הראשון. מתהלך נוקבא מהלך דבר. וְדָא הוּא דְאִזִּיל קַמֵּיהוּ דִישְׂרָאֵל פֶּד הוּו אִזִּיל בְּמַדְבְּרָא דְכְּתִיב (שמות יג) וַיִּי הוֹלֵךְ לַפְּנֵיהֶם יוֹמָם וְגו'. הוּא דְאִזִּיל קַמֵּיה דְבַר נִש פֶּד אִזִּיל בְּאַרְחָא. דְכְּתִיב, (תהלים פה) צֶדֶק לַפְּנֵי יְהִלֵךְ וַיִּשֹׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו. וְדָא הוּא דְאִזִּיל קַמֵּיה דְבַר נִש בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ זְכִי. וְלָמָּה. לְהַצִּילֵךְ וְלַתְּת אִיבִיד לַפְּנֵיךְ. לְאַשְׁתַּזְבָּא בַר נִש בְּאַרְחָא וְלֹא יִשְׁלוּט בֵּיה אַחְרָא.

לרוח היום. וזהו אילן שאכל ממנו אדם הראשון. מתהלך - נקבה. מהלך - זכר. וזהו שהלך לפני ישראל כשהיו הולכים במדבר, שכתוב (שמות יג) וְה' הִלֵךְ לַפְּנֵיהֶם יוֹמָם וְגו'. והוא שהולך לפני האדם כשהולך בדרך, שכתוב (תהלים פה) צֶדֶק לַפְּנֵי יְהִלֵךְ וַיִּשֹׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו. וזהו שהולך לפני האדם בשעה שהוא זוכה. ולמה? להצילך ולתת איביד לפניך, להציל אדם בדרך ולא ישלט בו אחר.

ובגין כך לבעי ליה לבר נש לאסתמרא מחובוי ולדפאה לגרמיה. מאי דכוי דא. דכתיב, (דברים כג) והיה מחניף קדוש. מאי קדוש, קדושים מיבעי ליה. אלא מחניף קדוש אלן שייפי גופא דגופא אתחבר ואתתקן בהו. ובגין כך והיה מחניף קדוש. ולא יראה כף ערות דבר.

ולכן צריך אדם להשמר מחטאיו ולטהר את עצמו. מה טהרה זו? שכתוב (דברים כג) והיה מחניף קדוש. מה זה קדוש? קדושים היה צריך להיות! אלא מחניף קדוש - אלו איברי הגוף שהגוף מתחבר ונתקן בהם. ולכן והיה מחניף קדוש. ולא יראה כף ערות דבר.

מאי ערות דבר. דא מלתא (ערוהא) דערין. דדא הוא מלה דקדשא בריה הוא מאיס בה יתיר מפלא. פיון דאמר ולא יראה כף ערות, אמאי דבר. אלא הני חייבי עלמא דגעלי ומסאבי גרמיהו במלה דלהון דנפקי מפומיהו והא איהו ערות דבר.

מה זה ערות דבר? זה דבר ערוה עריות, שזה הוא דבר שהקדוש ברוך הוא מואס בו יותר מהכל. כיון שאמר ולא יראה כף ערות, למה דבר? אלא רשעי העולם הללו שגועלים ומטמאים את עצמם בדבורם שיוצא מפיהם, וזהו ערות דבר.

וכר כך למה. בגין דאיהו אזיל קמך. ואי את עביד פדין, מיד ושב מאחריך, דלא זייל בהך וייתוב מאחריך. ואנן הא אזילין קמיה בארחה נתעסק במלי דאורייתא. דהא אורייתא אתעטרא על רישיה דבר נש ושכינתא לא אעדיאת מיניה.

וכך כך למה? משום שהוא הולך לפניך. ואם אתה עושה כך, מיד - ושב מאחריך. שלא לך עמך וישוב מאחריך. ואנו הרינו הולכים לפניך בדרך, נתעסק בדברי תורה, שהרי התורה מתעטרת על ראשו של אדם והשכינה לא וזה ממנו.

פתח רבי חייא ואמר ויאמר ה' הן עם אחד ושפה אחת לכלם וגו' תא חזי, מה כתיב ויהי בנסעם מקדם. מאי מקדם. מקדמונו של עולם. ויראו מיבעי ליה מאי וימצאו. אלא מציאה אשכחו תמן

פתח רבי חייא ואמר, ויאמר ה' הן עם אחד ושפה אחת לכלם וגו' בא ראה מה כתוב, ויהי בנסעם מקדם. מה זה מקדם? מקדמונו של עולם. וימצאו? ויראו צריך היה להיות! מה זה

מְרִזִי דְחֻכְמָתָא מְקַדְמָאֵי דְאַתְנַעַר תַּמָּן מִן בְּנֵי טוֹפְנָא, וּבֵה אֲשַׁדְלוּ לְמַעַבְד בְּהֵיא עֲבִידְתָּא דְעַבְדוּ לְסַרְבָּא בֵּיה בְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּוּ אֲמַרִי כְפּוּמָא וְעַבְדִּי (דף עו ע"ב) עֲבִידְתָּא.

וּמִצְאוּ? אֵלָא מִצִּיאָה מִצְאוּ שֵׁם מְסוּדֵי הַחֻכְמָה מִהַקְדָּמוֹנִים שֶׁהַתְנַעֲרָה שֵׁם מִבְּנֵי הַמַּבּוּל, וּבֵה הַתְעַסְקוּ לַעֲשׂוֹת בְּאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה שְׁעֵשׂוֹ לְסַרְב לְקַדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִיוּ אוֹמְרִים בְּפֶה וְעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה.

חֲמִי מַה כְּתִיב הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת לְכֻלָּם. בְּגִין דְּאֲנוּן בְּלָפָא חַד וִירְעוּתָא חַד וּמְמַלְלֵי בַלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְעַתָּה לֹא יִבְצֹר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת. וְלִית מָאן דִּימְנַע עוֹבְדָא דְלַהוּן. אֲבָל מָאֵי אַעֲבִיד, אֲבַלְבַל לֹון דְרַגִּין דְלַעֲיִלָא, וְלִישַׁן דְלַהוּן לְתַתָּא. וּכְדִין אַתְמַנַּע עוֹבְדָא דְלַהוּן. וּמַה בְּגִין דְהוּוּ בְרַעוּתָא וּלְפָא חַד וּמְמַלְלֵי בַלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ כְּתִיב לֹא יִבְצֹר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת, וְדִינָא דְלַעֲיִלָא לֹא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה בְּהוּ. אֲנִן אוּ חֲבַרְיָא דְמַתְעַסְקִין בְּאוֹרֵייתָא, וְאֲנִן בְּלָפָא חַד וִירְעוּתָא חַד, עַל אַחַת כְּפֶה וְכַמָּה.

רְאָה מַה כְּתוּב, הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת לְכֻלָּם. מִשּׁוּם שֶׁהֵם בְּלִב אֶחָד וּבְרִצּוֹן אֶחָד וּמְדַבְּרִים בַּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְעַתָּה לֹא יִבְצֹר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת, וְאִין מִי שִׁימְנַע מַעֲשִׂיהֶם. אֲבָל מַה אַעֲשֵׂה? אֲבַלְבַל לְהֶם הַדְרָגוֹת שֶׁל מַעֲלָה וּלְשׁוֹנֵם שֶׁלְמַטָּה, וְאִז נִמְנַע מַעֲשֵׂה שֶׁלְהֶם. וּמַה מִשּׁוּם שֶׁהִיוּ בְרִצּוֹן וְלִב אֶחָד וּמְדַבְּרִים בַּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ כְּתוּב לֹא יִבְצֹר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת, וְדִין שֶׁלְמַעֲלָה לֹא יְכִיל לְשַׁלֵּט בְּהֶם - אֲנִי אוּ הַחֲבַרְיִים שֶׁמַתְעַסְקִים בְּתוֹרָה, וְאֲנִי בְּלִב אֶחָד וּרִצּוֹן אֶחָד, עַל אַחַת כְּפֶה וְכַמָּה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי מִכָּאֵן לְאֲנוּן מְאִרֵי דְמַחְלוּקַת לִית לֹון קִיוּמָא. דְהָא כָּל זְמַנָּא (ד'א"ל"ו) דְבַנְיָ עֲלָמָא אֲלִין עִם אֲלִין בְּרַעוּתָא חַדָּא וּלְפָא חַד, אִף עַל גַּב דְמַרְדֵּי בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא שְׁלַטָּא בְּהוּ דִינָא דְלַעֲיִלָא. בִּינִן דְאַתְפְּלְגוּ מִיַּד וַיִּפְץ יְיָ אוֹתָם מִשָּׁם וְגו'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִכָּאֵן שְׁלֹאוֹתָם בְּעַלְי הַמַּחְלָקַת אִין לְהֶם קִיוּם. שְׁהַרִי בְּכָל פַּעַם שֶׁהִלְלוּ בְּנֵי הָעוֹלָם אֱלֹהֵי עִם אֱלֹהֵי בְרִצּוֹן אֶחָד וְלִב אֶחָד - אִף עַל גַּב שְׁמוּרְדִים בְּקַדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא שׁוֹלֵט בְּהֶם הַדִּין שֶׁלְמַעֲלָה. בִּינִן שְׁנַחְלִקוּ, מִיַּד - וַיִּפְץ אֹתָם ה' מִשָּׁם וְגו'.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא אֲשַׁתְמַע דְּכָלָא בְּמַלְהָ דְפּוּמָא תְלִיָיא. דְהָא כִּינִן דְאַתְבְּלַבְל מִיַּד וַיִּפְץ יְיָ אוֹתָם מִשָּׁם. אֲבָל בְּזַמְנָא דְאַתִּי מַה כְּתִיב, (צפניה ג) כִּי אִז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקַרָא כְּלָם בְּשֵׁם יְיָ לְעַבְדוּ שְׂכָם אֶחָד וּכְתִיב, (זכריה יד) וְהָיָה יְיָ לְמַלְאךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

אָמַר רַבִּי חִיָּיא, נִשְׁמַע שֶׁהַכֵּל בְּדַבּוּר הַפֶּה תְלוּי, שְׁהַרִי בִּינִן שֶׁהַתְבְּלַבְלוּ, מִיַּד וַיִּפְץ ה' אֹתָם מִשָּׁם. אֲבָל לְעַתִּיד לְבֹא מַה כְּתוּב? (צפניה א) כִּי אִז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקַרָא כְּלָם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוּ שְׂכָם אֶחָד, וּכְתוּב (זכריה יד) וְהָיָה ה' לְמַלְאךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פְּרַשְׁת לָךְ לָךְ
וזהר

לָךְ לָךְ מֵאַרְצֶךָ וּגּוֹ'. רַבִּי אֲבָא פִּתַח וְאָמַר, (ישעיה מו) שְׁמַעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב הַרְחוֹקִים מִצְדָּקָה. שְׁמַעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב, כַּמָּה תִקְיִפִּין לִפְנֵיהֶו דְּחֵיבֵינָא, דְּחִמָּאן שְׁבִילֵי וְאַרְחֵי דְאֹרִייתָא וְלֹא מְסַפְלִין בְּהוּ, וְלִפְנֵיהֶו תִּקְיִפִּין דְּלֹא מְהַדְרִין בְּתַיּוּבְתָא לְגַבֵּי מְרִיהוֹן, וְאַקְרוּן אֲבִירֵי לֵב. הַרְחוֹקִים מִצְדָּקָה דְּמִתְרַחְקֵי מֵאֹרִייתָא.

רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר דְּמִתְרַחְקֵי מִקְדָּשָׁא בְּרִיף הוּא וְאַנּוּן רְחִיקִין מִנִּיהּ, וּבְגִין כֶּף אֲקָרוּן אֲבִירֵי לֵב. הַרְחוֹקִים מִצְדָּקָה דְּלֹא בְּעָאן לְקַרְבָּא לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, בְּגִין כֶּף אֲנּוּן רְחוֹקִים מִצְדָּקָה, פִּינוּן דְּאַנּוּן רְחוֹקִים מִצְדָּקָה רְחוֹקִים אֲנּוּן מִשְׁלוֹם דְּלִית לוֹן שְׁלוֹם. דְּכַתִּיב, (ישעיה מח) אֵין שְׁלוֹם אָמַר יי לְרַשְׁעִים. מָאֵי טַעְמָא בְּגִין דְּאַנּוּן רְחוֹקִים מִצְדָּקָה.

הָא חֲזִי, אֲבָרְהָם פְּעִי לְקַרְבָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְאַתְקַרְב. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים מה) אֲהַבְתָּ צְדָק וּתְשֻׁנָּא רְשָׁע. בְּגִין דְּאֲהַב צְדָק וּשְׁנָא רְשָׁע אֲתַקְרַב לְצְדָקָה, וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה מא) אֲבָרְהָם אוֹהֵבֵי. מָאֵי טַעְמָא אוֹהֵבֵי, בְּגִין דְּכַתִּיב אֲהַבְתָּ צְדָק. רְחִימוּתָא דְקְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְרַחֲמִים (דף ע"ו א') לִיְהִי אֲבָרְהָם מְפָל בְּנֵי דְרִיָּה דְהוּוּ אֲבִירֵי לֵב וְאַנּוּן רְחוֹקִים מִצְדָּקָה כַּמָּה דְאִתְמַר.

סְתֵרֵי-תוֹרָה

(דף ע"ו ב')

תַּנְאָן בְּתוֹקְפָא דְהַרְמְנֵי דְמִלְפָּא, אֲנָצִיב חַד אֵילְנָא רַבָּא וְתַקִּיף גּוֹ נְטִיעֵן עֲלָאִין, נְטִיעַ אֵילְנָא דָא, בְּתַרִּיסַר תְּחוּמִין

פְּרַשְׁת לָךְ לָךְ
וזהר

לָךְ לָךְ מֵאַרְצֶךָ וּגּוֹ'. רַבִּי אֲבָא פִּתַח וְאָמַר (ישעיה מו) שְׁמַעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב הַרְחוֹקִים מִצְדָּקָה. שְׁמַעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב - כַּמָּה תִּקְיִפִּין לִבְתוּתֵיהֶם שֶׁל הַרְשָׁעִים, שְׂרוּאִים אֶת שְׁבִילֵי וְדוּרְכֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מְסַתְּפְלִים בָּהֶם, וְלִבְתוּתֵיהֶם תִּקְיִפִּים שְׂאִינִים חוֹזְרִים בְּתוֹשֻׁבָּה לְרַבּוֹנָם, וְנִקְרָאִים אֲבִירֵי לֵב. הַרְחוֹקִים מִצְדָּקָה - שְׁמַתְרַחְקִים מִן הַתּוֹרָה.

רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר, שְׁמַתְרַחְקִים מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, וְהֵם רְחוֹקִים מִמֶּנּוּ, וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרָאוּ אֲבִירֵי לֵב. הַרְחוֹקִים מִצְדָּקָה - שְׂאִינִים רוֹצִים לְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, מִשׁוּם כֶּף הֵם רְחוֹקִים מִצְדָּקָה. פִּינוּן שְׁהֵם רְחוֹקִים מִצְדָּקָה, רְחוֹקִים הֵם מִשְׁלוֹם, שְׂאִין לְהֵם שְׁלוֹם, שְׁכַתּוּב (ישעיה מח) אֵין שְׁלוֹם אָמַר ה' לְרַשְׁעִים. מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שְׁהֵם רְחוֹקִים מִצְדָּקָה.

בֵּא רָאָה, אֲבָרְהָם רָצָה לְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא וְהִתְקַרַּב. זְהוּ שְׁכַתּוּב (תהלים מה) אֲהַבְתָּ צְדָק וּתְשֻׁנָּא רְשָׁע. מִשׁוּם שְׂאֲהַב צְדָק וּשְׁנָא רְשָׁע, הִתְקַרַּב לְצְדָקָה, וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה מא) אֲבָרְהָם אֹהֵבֵי. מָה הַטַּעַם אֹהֵבֵי? מִשׁוּם שְׁכַתּוּב אֲהַבְתָּ צְדָק. הָאֲהַבָּה שְׂאֲהַב אֲבָרְהָם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְפָל בְּנֵי דוּרוֹ, שְׁהִיוּ אֲבִירֵי לֵב, וְהֵם רְחוֹקִים מִצְדָּקָה, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר.

סְתֵרֵי תוֹרָה

לְמַדְנֵי בְּתַקְפָּה רְצוֹן הַמֶּלֶךְ נְטִיעַ אֵילָן אֶחָד גְּדוֹל וְחִזֵּק בְּתוֹף הַנְּטִיעוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, הַנְּטִיעָה שֶׁל הָאֵילָן הַזֶּה בְּתַרִּיסַר תְּחוּמִים מְסֻבָּת. בְּאַרְבַּעַה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם פְּרוּשָׁה רְגְלוֹ. ת"ק

פְּרָסוֹת מְסֻעוֹתַי. כָּל הַרְצוֹנוֹת
שֶׁל אוֹתָם פְּרָסוֹת בּוֹ תְּלוּיִים.
כְּשֶׁזָּה מִתְעוֹרֵר, כְּלָם מִתְעוֹרְרִים
עִמוֹ. אֵינן מִי שְׂיוֹצֵא מְרָצוֹנוֹ. אַחַר
כֵּן כְּלָם בְּרָצוֹן אֶחָד עִמוֹ. קָם
מִלְמַעְלָה, [וַיְרֵד] יוֹרֵד בְּמִסְעוֹתָיו
לְתוֹךְ הַיָּם. מִפְּנֵי הַיָּם [מִתְגַּלֶּה]
מִתְמַלֵּא. הוּא הַמְּקוֹר [שֶׁל כָּל]
הַיָּם הַנּוֹכְעִים, תַּחְתּוֹ נִחְלָקִים
כָּל מֵימֵי בְּרָאשִׁית. הַשְּׂקָאוֹת הַגָּן
תְּלוּיִים בּוֹ.

כִּי הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל הָעוֹלָמִים
פּוֹרְחוֹת מִמֶּנּוּ. הַנְּשָׁמוֹת הַלְלוּ
נִכְסוֹת לְגַן לְרֵדֶת לְעוֹלָם הַהָה.
כְּשִׁיּוֹצֵאת נְשָׁמָה, הִיא מִתְבַּרְכֶּת
בְּשֶׁבַע בְּרֻכּוֹת לְהֵיוֹת אֵב [לְרוּחַ] וְרוּם
לְגוּף [וְלַחֲיוּת] בְּעֵלְיָהּ [שֶׁל הַדְּמוּת הָעֲלוּיָהּ.
וְהוּ שְׂכֻתוֹ וַיֵּאמֶר ה' אֵל אֲבָרָם. הֲרֵי נְשָׁמָה עֲלוּיָהּ
אֵב [לְרוּחַ] וְרוּם [לְגוּף בְּעֵלְיָהּ] שֶׁל דְּמוּת
עֲלוּיָהּ.

בְּשִׁרְיָה [הַנֶּפֶשׁ] לְרֵדֶת לְעוֹלָם
הַהָה, מְשֻׁבֵּעַ אוֹתָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְשֹׁמֵר אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּמוֹסֵר לָהּ מֵאָה
מִפְּתוּחוֹת שֶׁל בְּרֻכּוֹת שֶׁל כָּל יוֹם
לְהַשְׁלִים אֶת הַדְּרָגוֹת הָעֲלוּיָנוֹת
כְּחֻשְׁבוֹן ל"ךְ ל"ךְ. שְׁהָרֵי כְּלָם
נִמְסְרוּ לָהּ כְּפִי לְתַקֵּן בָּהֶם אֶת
הַגָּן וְלַעֲבֹדָה וְלִשְׁמֵרָה. מֵאַרְצָךְ -
יְהִי גַן הַעֲדֵן.

[וּמוֹלְדֶתְךָ - זֶה הַגֶּן, שֶׁנִּקְרָא עֵץ הַחַיִּים, שְׁהוּא
תְּרִיסַר כְּשֻׁמֵּים עֲלוּיָים. וּמִבֵּית אֲבִיךָ - זֶה הַשְּׂכֻנָּה.
אֲבִיךָ זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵאמַר (מְשָׁלִי בַח)
גִּזְלוּ אֲבִיו וַאֲמֹ וַאֲמֹר אֵינִי פִשְׁעֵי וְגו'. וְאֵינִי אֲבִיו אֵלָא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינִי אֲבִיו אֵלָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֵל
הָאֲרִיז אֲשֶׁר אֲרָאךְ - זֶה הוּא הָעוֹלָם הַנּוֹה]. [ס"א
וּמוֹלְדֶתְךָ - זֶה עֵץ הַחַיִּים. וּמִבֵּית אֲבִיךָ - תְּרִיסַר
תַּחְמוּמִים, שְׂכֻמֵּים עֲלוּיָים. אֵל הָאֲרִיז אֲשֶׁר אֲרָאךְ -
זֶה הוּא הָעוֹלָם הַנּוֹה]. עַד כָּאן סִתְּרֵי תוֹרָה.

רְבִי יוֹסִי פֶתַח, (תְּהִלִּים פֶּד) מֵה
יְדִידוֹת מְשַׁנּוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת.
יְדִידוֹת מְשַׁנּוֹתֶיךָ בְּעִבּוֹדֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהָרֵי כָּל בְּנֵי הָאָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא
מִסְתַּפְּלִים עַל מֵה עוֹמֵד הָעוֹלָם וְעַל מֵה הֵם קְזָמִים. שְׂפָאֲשֶׁר בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם,
עֲשָׂה שְׂמִים מֵאֵשׁ וּמִמֵּים מְעַרְבִים יַחַד, וְלֹא הָיוּ קוֹפְאִים, וְאַחַר כֵּן קָפְאוּ וְעָמְדוּ בְּרוּחַ עֲלוּיָהּ,

אֶסְתַּחֲר, בְּאַרְבַּע סֻטְרֵין דְּעֵלְמָא פְּרִישָׁא רַגְלִיָה. ת"ק פְּרָסִי
מְטַלְנוּי, כָּל רְעוּתֵיךָ דְּאֲנוּן פְּרָסִין בֵּיה תְּלִיין, כִּד אַתְעַר הַאי,
כְּלָהוּ מִתְעַרֵּין בְּהַדְרִיה לִית מָאן דְּנִפְיָק מְרְעוּתִיָה. לְבַתְר,
כְּלָהוּ מְרְעוּתָא הָדָא בְּהַדְרִיה, קָם מִלְעֵילָא (ס"א נְחִית) אַתְנַחֲחִית
בְּמִטְלְנוּי לְגוּ יִמָּא. מִנִּיה יִמָּא (אֶתְגַּלֵּי) אַתְמַלִּיא. אִיהוּ מְקוֹרָא
(דְּכָל ד"א לְכָל) מִיּוֹן דְּנִבְעֵין. תַּחְוּתִיָה מִתְפַּלְגִּין כָּל מִיּוֹי
דְּבְרָאשִׁית, שְׁקִיָּו דְּגַנְתָּא בֵּיה תְּלִיין.

כָּל נִשְׁמָתִין דְּעֵלְמָא מִנִּיה פְּרַחִין. נִשְׁמָתִין אֵלִין עֲאֵלִין
בְּגַנְתָּא לְנַחְתָּא לְהַאי עֵלְמָא. נִשְׁמָתָא כִּד נִפְקָא אַתְבְּרָכָא
בְּשֶׁבַע בְּרַכָּאן לְמַהוּי אָבָא (ד"א ל"ג לְרוּחָא וְרוּם) לְגוּפָא (וְלִמְהוּי)
בְּסֻלְיָו (דְּדִיוּקְנָא עֲלָאָה הָדָא הוּא דְּכַתִּיב וַיֵּאמֶר יְיָ אֵל אֲבָרָם הֲאֵ נִשְׁמָתָא
עֲלָאָה אָבָא (ד"א ל"ג לְרוּחָא וְרוּם) לְגוּפָא בְּסֻלְיָו) דְּדִיוּקְנָא עֲלָאָה.

כִּד בְּעִנָּא (נִפְשָׁא) לְנַחְתָּא לְהַאי עֵלְמָא, אוֹמֵר לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְמִיטְר פְּקוּדֵי אוֹרִיָּתָא וְלְמַעַבְד רְעוּתִיָה. וּמְסַר לָהּ
מֵאָה מִפְּתַחְאן דְּבְרַכָּאן דְּכָל יוֹמָא לְאַשְׁלָמָא לְדְרָגִין עֲלָאִין
כְּחֻשְׁבוֹן ל"ךְ ל"ךְ, דְּהָא כְּלָהוּ אַתְמַסֵּר לָהּ בְּגִין לְאַתְקַנָּא
בְּהוּ גַנְתָּא וְלְמַפְלַח לָהּ וְלְנִטְרָא לָהּ. מֵאַרְצָךְ דָּא גַנְתָּא
דְּעַדְן.

(וּמוֹלְדֶתְךָ דָּא גוּפָא דְאַתְקַרְבֵי אֵילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ תְּרִיסַר שְׂכֻמֵּין עֲלָאִין. וּמִבֵּית
אֲבִיךָ דָּא שְׂכֻנָּתָא. אֲבִיךָ דָּא קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא. שְׁנֵאמַר (מְשָׁלִי בַח) גִּזְלוּ אֲבִיו
וַאֲמֹ וַאֲמֹר אֵינִי פִשְׁעֵי וְגו'. וְאֵינִי אֲבִיו אֵלָא קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְאֵינִי אֲבִיו אֵלָא
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֵל הָאֲרִיז אֲשֶׁר אֲרָאךְ דָּא אִיהוּ הַאי עֵלְמָא), (נ"א וּמוֹלְדֶתְךָ
דָּא אֵילָנָא דְחַיִּי, וּמִבֵּית אֲבִיךָ תְּרִיסַר תַּחְמוּמִין שְׂכֻמֵּין עֲלָאִין. אֵל הָאֲרִיז אֲשֶׁר
אֲרָאךְ דָּא אִיהוּ הַאי עֵלְמָא), (עַד כָּאן סִתְּרֵי תוֹרָה).

רְבִי יוֹסִי פֶתַח (תְּהִלִּים פֶּד) מֵה יְדִידוֹת מְשַׁנּוֹתֶיךָ
יְיָ צְבָאוֹת. כְּמָה אֵית לוֹן לְבַנֵי נְשָׂא
לְאַסְתַּפְּלָא בְּפוֹלְחָנָא דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהָא
כָּל בְּנֵי נְשָׂא לֹא יוֹדְעֵי וְלֹא מִסְתַּפְּלֵי עַל מֵה
קָאִים עֵלְמָא. וְאֲנוּן עַל מֵה קְזִימִין. דְּכִד בְּרָא
קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא עֵלְמָא עֵבֵד שְׂמִיא מֵאֵשׁ

כְּמָה יֵשׁ לְבַנֵי אָדָם לְהַסְתַּפֵּל בְּעִבּוֹדֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהָרֵי כָּל בְּנֵי הָאָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא
מִסְתַּפְּלִים עַל מֵה עוֹמֵד הָעוֹלָם וְעַל מֵה הֵם קְזָמִים. שְׂפָאֲשֶׁר בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם,
עֲשָׂה שְׂמִים מֵאֵשׁ וּמִמֵּים מְעַרְבִים יַחַד, וְלֹא הָיוּ קוֹפְאִים, וְאַחַר כֵּן קָפְאוּ וְעָמְדוּ בְּרוּחַ עֲלוּיָהּ,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אָמֵן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אָמֵן) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֵה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֵה אֲלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

"מפעל הזוהר העולמי" שע"י "חברת מזכ"י הרבים"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש א' 99093 - טל: 0548436784 - פקס: 02-995-1300
דואר אלקטרוני: hazohar.com@gmail.com

אשרי העם הם לומדך, ואשרי העומדים על סודך.

בכדי להצטרף לאחד מן המסלולים כנרשם בציודו השני של הדרך נא למלא את הפרטים המודגשים בכתב ברור ולשלוח למספר פקס 9951300 – 02 או לדואר אלקטרוני hazohar.com@gmail.com

התנדב עם ברכו ה' – אנו זקוקים בדחיפות לאנשים נמרצים המעוניינים להתנדב לפעולות הארגון "מפעל הזוהר העולמי", על כן נצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בני"י הנמצאים בכל אתר ואתר, עורו והתעוררו להאיר את העולם באור העליון, בואו וטלו חלק בקירוב הגאולה. התנדבו לחלוקת עלונים, סייעו בהפצת ספרי הזוהר וכדו'. כל המעוניין לזכות בכך, נא למלאות השאלון כדלקמן בכתב ברור ולשלוחו לפקס: 995 1300 – 02 או לדואר אלקטרוני hazohar.com@gmail.com

שם.....משפחה.....רחוב.....דירה.....קומה.....

עיר.....אזור.....על יד רחוב ראשי.....מיקוד.....

טלפון.....פקס.....פלאפון.....אימייל.....גיל.....

עיסוק-עובד.....חנות.....בן-ישיבה.....בית-מדרש.....

כתובת.....עיר.....טלפון.....

הנך מעוניין לעזור פעם בחודש/חדשיים/שבוע/שבועיים. כמה שעות הנך מוכן לעזור?.....שפת דיבור – עברית/אידיש/אנגלית ----- רשיון רכב? כן/לא. רכב בבעלותכם? כן/לא

שיוך לקהילה או חסידות.....עוד.....מעוניין להצטרף למסלול א/ב/ג/ד (נרשם בציודו השני של הדרך)

ההתנדבות שהנך מוכן לבצע? טלפנות / נקודת חלוקה לספרים / לחלק ספרים. האם הנך מסכים להכניס את מס' הטלפון שלך בספרי הזוהר של מפעלנו הקדוש בכדי לזכות את הרבים - בכדי שאנשים יבואו לקחת מאתך ספרי הזוהר / בשביל לענות לשואלים? כן / לא

האם הנך מוכן לקבל 20 סטים אור הזוהר, תיקוני זוהר, וספרי זוהר שאנשים יבואו לקחת? כן / לא. יש לך מקום לאחסנה של יותר סטים? כן / לא.

מוכן לקבל יותר? כן/ לא. כמה?.....

האם הנך מוכן לחלק ב 10 בתי כנסיות וישיבות בעיר? כן / לא. כמה בתי מדרשים?.....

האם הנך מוכן לחלק עלונים על הזוהר ב 10 בתי כנסיות? כן / לא. כמה בתי מדרשים?.....

האם הנך מוכן לחייג ל- 10 אנשים ולדאוג על החילוק שיתבצע? כן / לא. יותר, כמה?.....

האם הנך מוכן לקיים אסיפה בביתך ההתייעץ בקשר להפצת הזוהר הקדוש? כן / לא

האם הנך מוכן לעשות טלפונים לקרוא לאסיפה להפצת הזוהר הקדוש? כן / לא

האם ראת את העלונים?.....עלון אחד.....עלון שנים.....

האם ראת את הפלקטים הגדולים (בגודל של 9 עמודים) תלוי בבית המדרש באותו הזמן שחילק את העלונים הקטנים? כן / לא.

היכן ראתם את הפלקטים הגדולים? באיזה בית מדרש?.....אם לא ראתם אנו מקווים להדפיס מחדש ולשלוח לשם.

יש מקומות שהנך מעוניין שייגיע לשם עלונים ופלקטים ולא הגיע, היכן?.....נא לציין עלונים.....גליונות.....

מקומות שלא הגיעו.....

תאריך.....חתימה.....

הערות, ועצות:

לשמוש משרדי: דף מספר.....עיר.....פקס.....אימייל.....

